

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤต และให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมทั้งความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร เพื่อให้สามารถจัดการกับความเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอก และภายในได้ ยิ่งในภาวะที่โลกเปลี่ยนแปลงเร็ว ทั้งทางวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ยิ่งจำเป็นที่เราจะต้องตั้งสติว่าจะก้าวไปอย่างไร จึงจะพอดี ไม่วิ่งเร็วจนสะดุดขาตัวเองล้มลง หรือเข้าไปจนกลายเป็นเหยื่อ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นคำตอบต่อการสร้างทางสายกลางในวิถีการดำเนินชีวิตและปัญหาสืบสน (ปิยะวัติ บุญหลง, 2549) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาของการดำเนินชีวิตและการพัฒนาอย่างมีสติ เพื่อให้เกิดความพอเหมาะ พอควรในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าเราจะทำอะไร และสอดคล้องอย่างยิ่งกับหลักปฏิบัติของพระพุทธศาสนาที่ใช้สติกำกับให้เดินเข้าสู่สายกลางได้ การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของแต่ละคน แต่ละหน่วยงาน จำเป็นเสมือนการเชื่อมโยงของการปฏิบัติธรรมกับโลกแห่งการทำงานเข้าหากัน เพื่อให้คนสามารถมีและใช้ธรรมะนำหน้าการพัฒนาได้ อันจะเป็นวิถีทางที่นำไปสู่ความสงบสุข สันติ และความสมดุล (สีลาภรณ์ บัวสาย, 2549)

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาคน เพราะเน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์และความยั่งยืนของการพัฒนา ให้ความสำคัญต่อเรื่องความอยู่ดีมีสุข มากกว่าความมั่งคั่ง และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และการใช้คุณธรรมนำความรู้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเรื่องการพัฒนาคน เพราะคนเป็นผู้ที่สร้างสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความพอเพียงได้ด้วยการรักษาความสมดุลในชีวิตของแต่ละบุคคล แต่ละชุมชน แต่ละองค์กร และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ เศรษฐกิจพอเพียงนี้เป็นเรื่องการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพแข็งแรงมีความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ และสำคัญที่สุดมีการอนุเคราะห์แบ่งปันผู้อื่น มีศีลธรรมไม่ก่อความเดือดร้อน เบียดเบียน เอาเปรียบผู้อื่น และมีการฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้มีจิตเป็นสมาธิ ตั้งมั่นเป็นหนึ่ง เพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และใช้สติปัญญาไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อแต่ละคนมีคุณภาพที่ดี ก็เป็นการพัฒนาชุมชน สังคมให้ดีขึ้นไปด้วยเช่นกัน การพัฒนาคนให้ดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เป็นการปลูกฝังคุณค่า

ของความเป็นคน การคิดให้ถูก พุดให้ถูก ปฏิบัติให้ถูก อย่างมีสติและใช้ปัญญาไปในทางที่ถูกต้อง เพื่อเพิ่มทางเลือกและพัฒนาศักยภาพของแต่ละคน ให้สามารถอยู่อย่างพออยู่พอกิน อิ่มชูตัวเองและครอบครัวได้โดยไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสงบสุข โดยมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมพอเพียง และอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างสมดุลและยั่งยืน (โคฟี อันนัน, ม.ป.พ.)

การศึกษา คือ เครื่องมือของการพัฒนา ดังนั้น การพัฒนาประเทศ กำหนดสังคมไปสู่สังคมแห่งความพอเพียง ระบบการศึกษาจึงต้องนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม การจัดการศึกษาบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกพอเพียงให้เกิดขึ้นกับเด็ก สอนให้ตระหนักถึงความพอประมาณในการดำเนินชีวิต ไม่โลภ ไม่ฟุ้งเฟ้อ มีการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผล ฝึกให้มีการมองไปข้างหน้า และเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อความผันผวนของเหตุการณ์ต่างๆ อย่างรู้เท่าทัน รวมถึงหมั่นแสวงหาความรู้ เพื่อให้เกิดความรอบรู้ในด้านต่างๆ ฝึกฝนตนเองให้มีความรอบคอบ และระมัดระวัง โดยใช้สติปัญญาในการทำงาน และดำเนินชีวิต ที่สำคัญแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงยังเน้นให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความอดทน ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น แบ่งปันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต (โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์, 2549) ดังที่พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานในเรื่องวิธีการจัดการศึกษา ความว่า “การให้การศึกษาแก่เด็ก ต้องเริ่มตั้งแต่เกิดเช่นกัน ก็ต้องสอนให้รู้จักอวยวะและประสาทส่วนต่างๆ ต้องคอยควบคุม ฝึกหัดจนสามารถใช้อวยวะและประสาทส่วนต่างๆ ทำกิจวัตรทำงานของตนเองได้ เมื่อสามารถทำกิจวัตรของตนเองได้แล้ว ถัดมาก็ต้องสอนให้รู้จักทำการต่างๆ ให้รู้จักแสวงหาสิ่งต่างๆ ตามที่ต้องการให้ได้มากขึ้น เพื่อทำให้ชีวิตมีความสะดวก มีความสบาย การให้การศึกษาขั้นนี้ ได้แก่ การฝึกกายให้มีความคล่องแคล่ว ขานี่ ขานาญ และสามารถในการปฏิบัติประกอบด้วย การสอนวิชาความรู้ต่างๆ อันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพส่วนตัว การให้การศึกษาอีกขั้นหนึ่ง คือการสอนและฝึกฝนให้เรียนรู้วิทยาการที่ก้าวหน้าขึ้นไป พร้อมทั้งฝึกฝนให้รู้จักใช้เหตุผล สติปัญญา และหาหลักการของชีวิต เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ความเจริญของงานทั้งกายและทางความคิด” (อุดมพร อมรรธรรม, 2537)

หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำเป็นอย่างยิ่งที่ระบบการศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ระบุถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 8 ประการได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย และ 8) มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องรวมพลังในการปลูกฝังคุณลักษณะของผู้เรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อความอยู่รอดของสังคมไทย ที่นับวันจะถูกกลืนด้วยกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลง ดังที่ ปริญญา พิบูลสรารุ (2549) ได้สรุปว่า ในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการศึกษานั้น จะต้องมุ่งพัฒนาที่ตัวครูก่อนเป็นอันดับแรก เพราะครูถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และปลูกฝังสิ่งต่างๆ ให้แก่เด็ก ดังนั้นจึงควรส่งเสริมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้ก่อน เพราะเมื่อครูเข้าใจ ครูก็จะได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กได้ ครูจะสอนให้เด็กรู้จักพอ ครู

ก็จำเป็นจะต้องรู้จักพอก่อน โดยอยู่อย่างพอเพียงและเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีสติในการเลือกรับข้อมูลต่างๆ ที่เข้ามา รู้จักเลือกรับและรู้จักต่อยอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ หมั่นศึกษาเพิ่มพูนความรู้ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ไม่ก้าวกระโดด ในการเลือกรับข้อมูลนั้น ต้องรู้จักพิจารณารับอย่างเป็นขั้นเป็นตอน รู้จักแก้ไขปัญหาย่อยอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ประเมินความรู้และสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา จะได้รู้จัก และเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสภาพและผลจากการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ และระมัดระวัง เป้าหมายสำคัญของการขับเคลื่อน คือ การทำให้เด็กรู้จักความพอเพียง ปลูกฝัง อบรม บ่มเพาะให้เด็กมีความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยสอดแทรกแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร การการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อสอนให้เด็กรู้จักการใช้ชีวิต ได้อย่างสมดุลตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่างๆ รู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และแบ่งปัน มีจิตสำนึกรักษาสีสิ่งแวดล้อม และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมค่านิยมความเป็นไทย ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รู้ว่าตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของโลก การกระทำของตนย่อมมีผลเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมในโลกที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น สำคัญคือ ครูต้องรู้จักบูรณาการการเรียนการสอนให้เด็กและเยาวชนเห็นถึงความเชื่อมโยงในมิติต่างๆ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งความเป็นองค์รวมนี้อาจเกิดขึ้นได้ ครูต้องใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อน

กระบวนการเรียนการสอนเป็นวิธีการที่จะปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีกับผู้เรียนได้ ฉะนั้น การกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการที่จะพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยคาดหวังว่า เมื่อศึกษารูปแบบจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ และใช้กระบวนการของเทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ ช่วยพิจารณาตรวจสอบและใช้ค่าสถิติวิเคราะห์อย่างเป็นระบบแล้ว รูปแบบที่พัฒนาขึ้นน่าจะมีประสิทธิภาพเป็นแบบอย่างให้แก่ครู และหน่วยงานทางการศึกษานำไปใช้หรือประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งจะก่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาเยาวชนสืบไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นโครงการย่อยของโครงการวิจัย การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในโรงเรียน ประกอบด้วย

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จากโรงเรียนขนาดเล็ก 3 โรงเรียน ขนาดกลาง 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 7 คน

3.2 ศึกษานิเทศก์ จากเขตพื้นที่การศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา จำนวน 6 คน

3.3 ครูผู้สอน จากโรงเรียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 18 คน ทั้งในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** หมายถึง พฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดขึ้น จากรูปแบบการสอนที่บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความอดทน ความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งรายละเอียดของพฤติกรรมที่แสดงคุณลักษณะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ

1. ความประหยัด หมายถึง การรู้จักใช้ทรัพยากรของตนเอง การใช้ทรัพยากรส่วนรวม การใช้เวลาว่าง การใช้น้ำและไฟฟ้า และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด
2. ความซื่อสัตย์ หมายถึง มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อหน้าที่ ไม่เอารัดเอาเปรียบ ไม่ต้องการของผู้อื่นมาเป็นของตน
3. ความมีเหตุผล หมายถึง การใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มากกว่าส่วนรวม ไม่ใช้ความรุนแรงในการตัดสินใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น หาทางเลือกที่ดีเพื่อตนเองและผู้อื่น
4. ความอดทน หมายถึง ความอดทนในงานที่มอบหมาย ต่อสู้ปัญหาด้วยความอดทน ไม่เกรงกลัวต่อความยากลำบาก อดทนต่อสิ่งแวดล้อมด้วยจิตใจที่มั่นคง อดทนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
5. ความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน หมายถึง ความกระตือรือร้นมุ่งมั่นในการเรียน การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ การนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง จัดบันทึกสรุปความรู้และประสบการณ์ การถ่ายทอดเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา
6. ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น หมายถึง ความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตน การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ การเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 **รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดขึ้นอย่างมีขั้นตอน โดยใช้หลักการบูรณาการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความอดทน ความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และความภูมิใจในท้องถิ่น ซึ่งได้จากการสังเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำมากำหนดเป็นรูปแบบการเรียนการสอน อยู่บนหลักการของการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการบูรณาการแนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยผ่านการหาประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษา ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอนด้วยการใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 รอบ

เพื่อความเชื่อมั่นของรูปแบบการสอน มีผลต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอนตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

4.3 เทคนิคเดลฟาย หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการตัดสินใจหรือลงข้อสรุปในเรื่องรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการสร้างคุณลักษณะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเป็นระบบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 31 คน ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการศึกษาโดยรวมและสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นฉันทามติ จำนวน 3 รอบ

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

5.1 ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียน ในการนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

5.2 เป็นการปลูกฝังวิธีการคิด รวมทั้งการปฏิบัติตนในสังคม โดยอาศัยหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้เรียน ซึ่งส่งผลต่อการเป็นพลเมืองดีของชุมชน และประเทศชาติ

5.3 สร้างความตระหนัก จิตสำนึกด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป

5.4 ผู้สอนได้แนวทางในการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่เป็นระบบ และพัฒนาปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งได้พัฒนาแนวคิดของตนเองด้านรูปแบบการสอน

5.5 เป็นแนวทางให้กับสถาบันการศึกษาอื่นที่สนใจในการศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง